

Een eerstvolgende mogelijke stap

Na het halveren van de koffiekkan en de gesprekken over de binnen- en buitenkant die het verschil bespreekbaar maakten en kon thematiseren is een werkstuk aan een ontwikkeling begonnen.

“Voor” halve koffiekkan in paneel 40 x 40 cm

“Achter” halve koffiekkan in paneel 40 x 40 cm

De opengewerkte binnenkant zal een deurtje krijgen vanwege het onomkeerbare van het beeld. Zoiets als ‘openen op eigen risico’. De buitenkant zoekt naar een omgeving waarin wisselwerking mogelijk is.

Na het zoeken in de directe omgeving door schilderend zoeken volgt geen bevredigend antwoord.

Ik volg associaties..

Ik begon met de gestolen tuinkabouters. Hoe kwam ik op de associatie? Door het werken aan de koffiekkan. De koffiekkan kreeg een plek in een paneel. Steeds meer werd de koffiekkan in dit paneel 'vastgezet'. We gingen op zoek naar een geschikte omgeving door deze telkens net iets anders te schilderen. De conclusie was dat de koffiekkan vast bleef zitten en ontdaan was van zijn gebruiksfunctie, een onmachtig nutteloos gevoel. Hoe kan ik de impuls volgen de koffiekkan te bevrijden en te zoeken naar een uitwisseling die dan zou kunnen optreden?

Op de een of andere manier kwam de associatie met de mythe van een gestolen tuinkabouter die nadien op ansichtkaarten wordt bezorgd met een afbeelding van de tuinkabouter uit een ver land. De tuinkabouter leek op reis te zijn gegaan. De voorstelling doorbrak wat altijd gewoon was en gaf het gewone een stem als het zich op een verre locatie zou bevinden. Iets dat altijd gewoon was werd 'losgeweekt'.

De andere associatie is de encenering van een man in een stoel, een schemerlamp en een televisie. De encenering komt uit de film 'the wall' van pink floyd en laat een man zien in verschillende situaties die blijkbaar zijn rust en continuïteit vindt in de opstelling van de

stoel, de schemerlamp en de televisie ongeacht de omgeving. Een gecreëerd gewoon ongeacht de omgeving.

De 3^e associatie was het beeld van Joseph Beuys die in 1965 in een performance zijn werk aan een dode haas uitlegt. Zijn gezicht is bedekt met bladgoud en in zijn schoot ligt een dode haas tot wie hij zich richt. Wat doet Joseph Beuys? Wil hij zeggen dat uitleggen van werk volkomen misplaatst is of is dit een integere poging daadwerkelijk een uitdrukking aan de intentie van eigen werk te geven?

Vanuit voorgaand werk met de koffiekkan en 3 associaties ontstaat het idee voor een gesprek met de koffiekkan (die staat voor een dominante waarheidspraktijk die gewoon is binnen een werksetting). In het gesprek met de koffiekkan zullen we de koffiekkan meenemen in voor hem onbekende en ongewone omgevingen. Wat willen we eigenlijk van hem weten? Waarover zou contact kunnen gaan? Vanuit het verlangen naar volwaardige participatie van het muzische in de dominante waarheidspraktijk ontstond deze omdraaiing om niet zozeer intern contact te zoeken en plek op te eisen, maar elders op deze wijze mogelijk contact en voorwaarden voor volwaardige participatie te openen.